

Artikel van de Maand – Februari 2009

Twaalf zendingsthema's in Genesis (1)

Door Dr. Steef van 't Slot

De komende 1½ jaar bestuderen we 12 zendingsthema's die we in Genesis tegenkomen. We doen dat in paren, afgewisseld met andere zendingsthema's. Het doel is, aan te tonen dat wereldzending geen nieuw idee van God was waarover Hij pas in Matt. 28 of Hand. 2 begon. Integendeel: Genesis is net zozeer het boek over het begin van wereldzending, als over het begin van het menselijk ras. Zoals bij veel belangrijke bijbelse onderwerpen, ontwikkelt ook dit zich volgens het hermeneutische principe van voortgaande openbaring: bijbelse basisprincipes ontvouwen zich naarmate de tijd voortschrijdt.

Deze thema's hebben een directe relatie met wereldzending. Het zijn schriftuurlijke hoofdthema's. De bijbel in zijn geheel is een boek over wereldzending. God is de God van 'alle naties, generaties en volken'. Dat wordt in ieder bijbelboek duidelijk.

Thema 1: Wie zendt uit? De Missio Dei – Oorsprong van de zedingsonderneming

De noodzaak van wereldzending is moeilijk te begrijpen voor ieder die geen begrip heeft van Wie God is: Zijn eigenschappen, karakter, plannen en eisen aan de mensheid, en hoe Hij Zichzelf openbaart in Zijn Woord, in taal, beelden en illustraties.

God introduceert Zichzelf in Zijn Drieëinig bestaan: vers 1 spreekt over 'God'; vers 2 over 'de Geest Gods' en in vers 3 verschijnt het Licht: Christus in de staat van vóór Zijn vleeswording.¹ Daarna spreekt Hij over 'Ons', daarbij drie of meer Personen implicerend, Die dezelfde Goddelijke wezensessentie hebben en relationeel van karakter zijn.² Op dezelfde wijze zijn mensen geschapen als relationele wezens,³ de Drieëenheid weerspiegelend doordat ze lichaam, ziel en geest bezitten – verenigd in één menselijk leven. God openbaart zich in drie Personen, maar is toch Eén in Wezen.⁴

De mens is geschapen om in twee werelden te leven. Als Adam was hij geschapen 'uit het stof der aarde' ('*adamah*' in het Hebreeuws). Vervolgens 'blies God hem Zijn levensadem in' ('*ruach*' in het Hebreeuws, letterlijk de '*levensgeest*').⁵ De mens is ontworpen om relationeel te leven, op aarde zowel als in de hemel: om te communiceren met God en zijn medemens. Menselijk leven is onvolledig als het slechts op het natuurlijke vlak geleefd wordt; de mens is geschapen voor een nauw contact met God.⁶

De mens zondigde en de relatie met Hem werd verbroken. God voorzag in een reddingsplan, waardoor die gemeenschap hersteld kan worden. Wereldzending draait om de verkondiging

¹ Gen. 1:1-3; Joh. 1:1-5; 8:12; 11:25; 14:6; Col. 1:16

² Gen. 1:26

³ Gen. 2:20b-23

⁴ Deut. 6:4

⁵ Gen. 2:7

⁶ God begeert de geest die Hij in de mens deed wonen met jaloersheid, Jak. 4:5

van dat reddingsplan: de *Missio Dei*, Gods Missie om een verloren menselijk geslacht te redden. Waar wereldwijde menselijke ondernemingen zich richten op de uitvoering van de *Missio Dei*, zien we *Missiones Ecclesiae*: de zendingsopdracht uitgevoerd door de Kerk.

Er verschijnen mensen in de Bijbel, die door God *gezonden* zijn om bepaalde taken uit te voeren. We zien ook mensen, die ooit zelf gezonden waren, zelf *zenders* van mensen worden – binnen Gods doelen, uiteraard.

De *eerste* gezonden waren Adam en Eva: ‘gezonden’ uit het Paradijs om zorg te dragen voor een wereld onder de vloek. Tot aan het eind der tijden zal iedere missie te maken hebben met zonde en aanbidding van redding.⁷

De *tweede* gezondene was Noach. Hem werd niet gezegd ergens heen te gaan; hij had een ‘thuisbediening’. Hij moest het oordeel verkondigen aan zijn generatie en de Ark bouwen, de enige mogelijkheid om gered te worden.

De *derde* werd wel gezegd ergens heen te *gaan*, Abram moest zijn land, zijn volk en zijn vaders huis verlaten om naar een land te gaan dat God hem wijzen zou. Hij ging met een wereldomvattende, viervoudige belofte: ‘Ik zal u tot een groot volk maken’; ‘Ik zal u zegenen’; ‘Ik zal uw naam groot maken’ en ‘Gij zult voor alle volken op aarde een zegen zijn’.⁸ Hij moest wel een offer brengen om die belofte te verkrijgen: alles achterlaten wat bekend was en een avontuur binnenstappen waarvan hij aanvankelijk weinig begreep. Door Abram’s handelen werd de *Missio Dei* zichtbaar: Gods eerste verlossings-persoon zou uitgroeien tot een verlossings-volk.

De *laatste* persoon in Genesis die door God gezonden werd, is Jozef – hoewel het er aanvankelijk op leek alsof hij gewoon door Jacob om een boodschap gestuurd was.⁹ Dit is het eerste verhaal, waarin de *vader de zoon zendt*.

De *eerste gezondene* die zelf *zender* werd is Abraham, toen hij zijn knecht Eliëzer er op uit stuurde om een bruid te zoeken voor zijn zoon Izaäk.

Later lezen we hoe Izaäk, de *volgende* zender, zijn zoon Jacob wegstuurde om een vrouw te vinden.¹⁰

De *derde* zender is Jacob, die zijn geliefde zoon Jozef uitstuurt om te gaan zoeken naar zijn andere zonen, die zijn kudde weidden in het gevaarlijke gebied van Sichem.¹¹

De *vierde* en laatste zender is Jozef. Nadat hij zijn broers, behalve Benjamin, in Egypte weer ontmoette, stuurde hij hen terug om zijn jongere broer op te halen.

Veel rode draden in Genesis komen samen in de hoofdstukken 37-50. De verhalen van Jacob, Jozef en zijn broers, Jozefs regering en reddingsbediening zou je wel een mini-bijbel kunnen noemen. Deze verhalen bevatten belangrijke elementen van hoe God, de geschiedenis regerend, belangrijke personages langs de tijdlijn plaatst om Zijn reddingsplannen uit te voeren. Die verhalen geven ons een beeld van het hemelse Reddingsplan, zoals dat door Jezus Christus in het nieuwe testament werd uitgevoerd.

⁷ Gen. 3:15, 17-19

⁸ Gen. 12:1-3

⁹ Gen. 37:13; 45:5; 50:20; Ps. 105:16-22

¹⁰ Gen. 24 en 28, respectievelijk

¹¹ Gen. 37:13; Gen. 34